

LBRIS

We know
books

O ARIPĂ ȘI-UN PICIOR
(Despre cum era să zbor)

Editura Albatros, 1970

LB RIS

We know
books

Bunica și chibriturile

Păstra bunica niște riduri
Într-o cutie de chibrituri
Și numai ce și le punea
De câte ori se enerva.

Nepotul – neastâmpărat –
A dat de riduri, le-a furat,
Le-a pus pe frunte, le-a lipit,
Și gata – a îmbătrânit!

Acum bunica-i o copilă,
Iar puștiului îi plângi de milă:
Dinții și-a scos cu cleștele
Și nu-i mai plac poveștile...

Învoială

M-am înțeles cu-o coțofană
Să-mi cânte-o vară de pomană.
Uf, vrăbiile-mi iau cam scump
Cu brambureala lor pe câmp!

Știți, eu plătesc la tot ce zboară,
Graur, sticlete, zmeu ori cioară,
Doar zborul – bașca ciripit –
De-aceea sunt sărac lipit.

Și numai coțofana, proasta,
Îmi zboară gratis vara asta.

Întâmplare

Undeva sub doi altoi
A murit un pițigoi,
Pasămite, pasămite.
Cum murise o mierlise.

Dar mierloiul de pe cracă,
Ce să facă, ce să facă?
S-a gândit la azi, la ieri,
Și a plâns din răputeri.

Speteaza

Scaunul meu cu spetează
Are-o inimă vitează.
Când mă vede-n preajmă, vai,
Numai ce răcnește: „Stai!“

Spăimântat m-așez și scriu,
Că de frică îi cam știu.
Și-i o larmă de răzbel:
Scârțâi eu, scârțâie el.

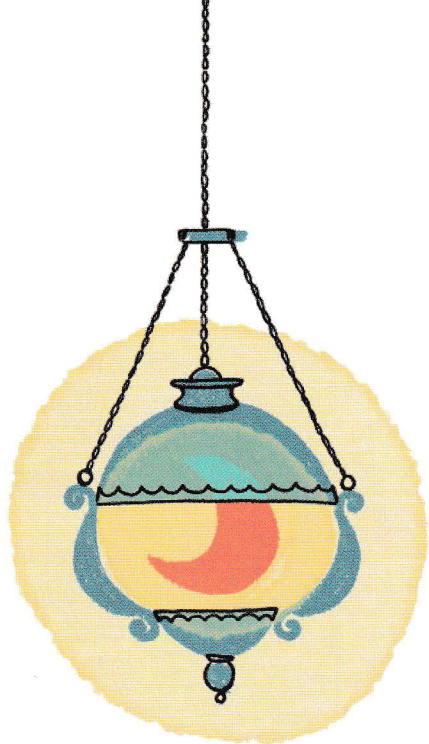

Dumneata, lampă

Lampă, dumneavoastră,
Ce ne dați lumina
Stinsă stați și proastă
Ziua ca găina.

Nu sclipiți prin zile
Nici ca trei pisici
Ce-au în ochi fitile
Și doi licurici.

Și cu toate astea
Vă iubesc atât,
Că, de n-aș fi scaun,
Lampă aș fi vrut.

Pază bună

Am prins un greier și-un țânțar
Și i-am vopsit cu var,
Să fie albi și amândoi
Să creadă că sunt noi.

Grivei care stătea în lanț
Mi-a spus: „De-mi dai un sfânt
O să-i păzesc să stea așa
Albi câte zile or avea“.

Blazare

Găina oua iar –
Și-l învelea-n ziar.
„Un ou e muncă, dragă,
Nu cumva să se spargă“.

Grivei – știa cuibaru –
Venea, citea ziarul,
Chiar îl mânca – cu ou –
Zicând: „Nimica nou“.

